

Н. 2. (Картка тонкого листового паперу 8° (друга картка була порожня і віддерта, так що тільки шматок лишився, записана з обох боків. Лист був адресований до В. Навроцького, що тоді пробував у Решові. — І. Ф.)

Тернопіль дня 16|10 872.

Вельми Шановний Колего и Друзе!

Вижидав я чей чей Ви озветесь словечком из Решова, та в кінці перемиг вроджене нам Русинам лінивство и відгукуюсь до Вас письмом „з над Серета“. Як живете Ви тамечки між мазурами та як у бюрі? Мені в Тернополі дуже погано. В уряді ще ще пів біди. Начальник (як у нас кажуть) молодий ище парубій, живе из нами от так по людськи, так по крайній мірі бачить ся. Окрім мене єсть єще двох старих комісарів, один німець глухий другий поляк німий — німий кажу, бо рідко словом до кого озветь ся, третій жид, концепіст Ляуб. Воздух тернопільський не служить мині — так що я рішив ся подати о урлєп и поїхати хоть на 6 неділі до матери. Може бути, що писав Вам Шварц, бо я забув єму сєго місяця післати 1½ гульдена з титулу спільного нашого векслю, но що відволочлось те ще не утекло; буду переїжджав через Львів то усє заплачу. Чи не маєте охоти міняти ся на Тернопіль — напишіть будьте ласко, а може хто другий заміняв ся бі мною з Решова то мав би товариша в бюрі — було б нам обом вєліще. Пишіть скоро и чимало а не забувайте щирого друга и колегу

Волод. Шашкевича

III. Лист Ст. Качали до В. Навроцького з р. 1873.

(Ми не знаємо, чи і яка була переписка між п. к. В. Навроцьким і пок Ст. Качалою. Між паперами Навроцького нам понав ся всего один лист Качали до него. З сєго листу видно, що в декабрі 1873 р. Навроцький писав до Качали лист, просячи єго, щоб той не перепиняв єго батькови дістати якусь лішну парафію і сам на неї не подавав ся. Відповідь Качали на той незвісний нам) лист Навроцького дуже характерна. Се аркуш звичайного листового паперу 8°, записаний на двох сторонах — пару рядків перейшло на третю. Правонисє ориґіналу захоуємо зовсім докладно. — І. Ф.)

Львѡвъ 19|12 1873.

Письмо Ваше з 6|12 я отримавъ. Цѣню високо яко чинъ благородный вставленъе ся Ваше за отцемъ, но послушайте якъ рѣчи стоятъ.

Коли мене со стороны жичливыхъ мнѣ людей запитано, чи бы я не подався на П: застаналявся я глубоко, чи въ моемъ положеню оно порадно, розбиривъ трудности на яки напотикати приходило. Я если и рѣшився, головна причина тому тая, же коли бымъ узыскавъ бѡльше средствъ матеріальныхъ, ти не для себе але для пѡдпору справъ народныхъ обертавымъ.

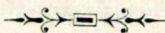
Понимаю жалке положе (sic!) Вашого отца но не менше, а бѣльше смутне положенє справы народной. А тую выше ставлю, якъ справу родынѣ поодинокихъ. Такъ видите же я резигновати не мѣгбымъ.

Но справа такъ лихо не стоить. Я не маю такой певности, о якої люде говорятъ. Свѣтлой княжны коляторки я не знаю, не чувъ ѡдѣней жадного слова. Далѣ суть многи кандидати съ сильнѣйшими инстанціями якъ я. Наконецъ не маю надѣѣ, аби мене Консистерія до пропозиціи (по новымъ своимъ установамъ) вложила, для моеї нынѣшней политики. Если Вашъ Отецъ якъ думаю, менше выноватый въ очахъ Консистеріи, якъ я, и до пропозиціи прійде, тогда при певности со стороны колаторки его выграна.

На певно що до пропозиціи рахувати не можна. Могло бы бути що и Вашъ отецъ до пропозиціи не прійде, я зрезигнувавбымъ, и кому пожитокъ?

Пѣзно на Вашъ листъ ѡдписую, бо недавно я его отримавъ. Ходивъ до Львова до Вѣдня и назадъ до Львова. Прощу пріймати мое поважанє.

Качала.

Слѣди впливу

В. ЖУКОВСЬКОГО В ПОЕЗІЯХ Б. ЗАЛЕСЬКОГО.

В першій добѣ поетичної творчости, між р. 1820 а 1823, написав Б. Залеский поезіи п. з. „Ludmiła“, „Lubor“, i „Arab u mogiły konia“. (Всі надруковані в журналі „Pamiętnik Warszawski“, 1822, т. I, 115 до 117; II, 130—132; III, 9—11.)

Твори сесі зачислює П. Хмельовський (Studia i szkice) до віршів, що основані на канві людової поезіи. На таку думку навели его самі заголовки віршів. „Людмілу“ називає автор „думою з української пісні“ (гл. Pisma, Lwów, 1877, т. I. 165), а „Любора“ — „баллядою з повісти люду“ (тамже, I, 162); слово-ж „наслідуване“ поміщене під заголовком поезіи „Араб над могилою коня“ можна було аналогічно так зрозуміти, що сей твір є також наслідуванем якої народної пісні.

Вже розбираючи вплив українських народних пісень на поезіи Б. Залеского висказав я переконанє, що згадані поезіи Залеского не мають нічого спільного з українською народною поезією. (Записки товар. ім. Шевч. I, 155). Тоді не знав я ще, з якого жерела вони походять; нині могу се жерело вказати рішучо. Всі три поезіи, про котрі тут говорю, се бѣльше або менше дословний перевід або